เจาะลึก Technical ตอน คลื่นของอีเลียต (4)

ฉบับที่แล้ว เราคุยกันไปเรื่องคลื่นปรับตัวหรือ Corrective Wave ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลากหลายแบบ ทั้งที่เป็นแบบ Simple Correction และแบบ Complex Correction ซึ่งมักจะพบสลับกันในคลื่น 2 และ 4 โดยเราได้เล่าถึงรูปแบบอย่างง่าย (5-3-5) และรูปแบบราบเรียบ (3-3-5) กันไปเรียบร้อยแต่เนื้อที่ดันหมดเสียก่อน ฉบับนี้จารย์ตี่เลยจะมาเล่าถึงรูปแบบของคลื่นปรับตัวรูปแบบอื่นที่เหลือกันต่อ

คลื่นปรับตัว รูปแบบไม่ปกติ

ตามที่เล่าไปแล้วว่าปกติคลื่นปรับตัว รูปแบบเบื้องต้นหรือรูปแบบอย่างง่ายสุดนั้น จะประกอบด้วยชุดคลื่น A, B, C (5-3-5) ตามรูปด้านล่าง (เป็นตัวอย่างในแนวโน้มหลักที่เป็นขาขึ้น)

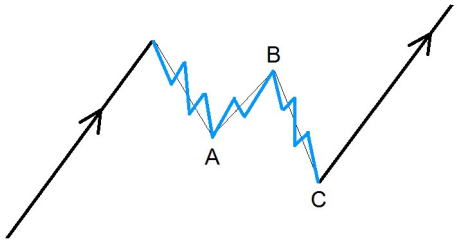

คราวนี้ ถ้าคลื่น A เกิดมีแรงน้อย ทำให้ลงได้สั้นเกินไป พอรีบาวน์ขึ้นมาเป็นคลื่น B ก็จะกลายเป็นรูปแบบราบเรียบหรือ Flat (3-3-5) แทน

ทว่า นอกจากคลื่น A ที่สั้นลงแล้ว ยังอาจมีความไม่ปกติเกิดกับคลื่นอื่นเพิ่มเติมอีกก็ได้ คือ ไม่ปกติที่คลื่น B หรืออาจไม่ปกติที่คลื่น C ซึ่งทั้ง 2 แบบนี้ เรียกได้ว่าเป็นคลื่นปรับตัวรูปแบบไม่ปกติหรือ Irregular นั่นเอง

Irregular Correction ที่คลื่น B

ลักษณะเด่นของรูปแบบนี้ก็คือ หากแนวโน้มหลักเป็นขาขึ้น สมมติว่า จบคลื่น 5 ไปแล้ว เข้าสู่การปรับตัวด้วยชุดคลื่น A, B, C คราวนี้ จะพบว่า*คลื่น A จะมี 3 คลื่นย่อย ไม่ใช่ 5* จึงลงมาไม่ต่ำมาก ซึ่งตอนนั้นนักลงทุนอาจคาดว่าเป็นรูปแบบราบเรียบได้ แต่ปรากฏว่าคลื่น B ที่ปรับขึ้นมานั้นไม่ได้จบแค่จุดเริ่มของคลื่น A (ปลายยอดของคลื่น 5) แต่ดันวิ่งแซงขึ้นไปทำจุดสูงสุดใหม่แทนเสียอีก แต่ถัดมาคลื่น C ก็ปรับลงและลงมาต่ำกว่าปลายคลื่น A ทำจุดต่ำสุดใหม่ตามปกติ เรียกได้ว่าเหวี่ยงมากเพราะตอนรีบาวน์เป็นคลื่น B ก็ขึ้นแรง ครั้นพลิกกลับมาเป็นคลื่น C ก็ลงแรงอีก ดังรูปครับ

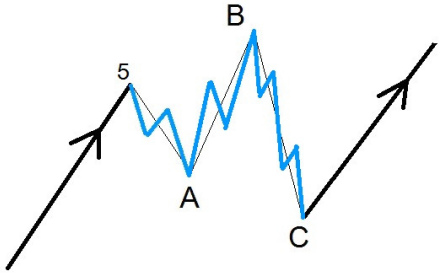

มีจุดสังเกตอีกเล็กน้อยครับ คือรูปแบบนี้ ยิ่งคลื่น B เหวี่ยงขึ้นสูง ขึ้นชัน แค่ไหน ก็คาดไว้ได้ครับว่าคลื่น C ก็จะสวนกลับมายิ่งแรงเช่นกัน

สำหรับในแนวโน้มหลักที่เป็นขาลง ลักษณะก็จะกลับกันคือ คลื่น B ปรับตัวลงแรงจนต่ำกว่าจุดเริ่มของคลื่น A ทำจุดต่ำสุดใหม่ และคลื่น C ก็วิ่งสวนขึ้นไปเหนือว่าปลายคลื่น A ทำจุดสุดใหม่ตามปกติครับ

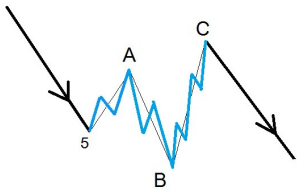

คราวนี้มาดูเรื่องของระยะทางกันบ้างครับ เนื่องจากคลื่น B จะยาวกว่าคลื่น A และคลื่น C ก็ยาวกว่าคลื่น B อีกทีหนึ่ง โดยจากการสังเกต โดยมากจะพบสัดส่วนดังนี้ครับ

คลื่น B มักมีความยาวราว 1.15 หรือ 1.25 เท่าของคลื่น A

คลื่น C มักมีความยาวราว 1.62 หรือ 2.62 เท่าของคลื่น A

ก่อนจะไปรูปแบบไม่ปกติอีกชนิดหนึ่ง ขออธิบายเพิ่มหน่อยครับ เพราะ ถ้าจะเล่าแต่ส่วนกฎตามทฤษฎีจะดูง่าย แต่พอไปเจอจริงๆ จะรู้สึกได้เลยว่านับลำบากกว่ากันเยอะครับ ดังเช่นตัวอย่างรูปบนสุด หากสมมติว่า จะนับคลื่น ที่ทำจุดสูงสุดใหม่เหนือคลื่น 5 เป็นคลื่นขยายของคลื่น 5 แทน ดังรูป

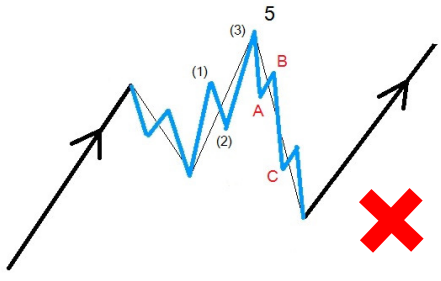

ถ้านับแบบนี้จะเจอปัญหาหลายอย่าง เช่น

- พอ 5 ขยายจบ ตอนพักลงทำคลื่นปรับตัว A, B, C ปรากฏว่าไม่จบ เหลืออีก 2 คลื่น (นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่กำหนดคลื่นปรับตัวเป็นเซตของ 5-3-5)
- คลื่น B เดิม ประกอบด้วย 3 คลื่นย่อย พอจะนับเป็นคลื่นขยาย

ก็จะพบว่า ไม่ครบ 5 คลื่นอยู่ดี

สรุปง่ายๆ คือ การนับคลื่นอีเลียต แม้มีกฎไม่มาก แต่วิธีการนับมีได้หลากหลาย ดังนั้น ต้องค่อยๆ ตัดวิธีการนับที่ขัดแย้งกับกฎออกไปครับ

Irregular Correction ที่คลื่น C

ลักษณะคล้ายกับคลื่นปรับตัว รูปแบบราบเรียบ ที่คลื่น A มีแค่ 3 คลื่น และคลื่น B วิ่งกลับมาได้เสมอกับจุดเริ่มของคลื่น A แต่ต่างตรงที่ คลื่น C ค่อนข้างสั้น ไปได้ไม่ถึงปลายคลื่น A ดังรูป

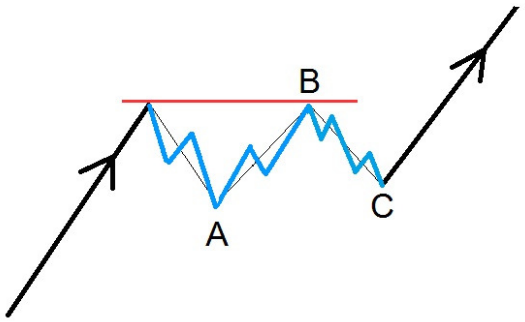

ใครที่ติดตาม **Technical Magic** มาตลอด เป็นการพักตัวแบบนี้แล้ว อาจจะนึกไปถึงรูปแบบราคาแบบหนึ่ง คือ Ascending Triangle ถ้าหากใครยังนึกไม่ออก ผมลากเส้นกรอบให้เรียบร้อยแล้วในรูปด้านขวา ต้องบอกว่าแม้จะมีรูปแบบที่ดูคล้ายกัน แต่กลยุทธ์ในการลงทุนที่จะนำไปใช้นั้นต่างกัน ขึ้นอยู่ที่การตีความ ตามวิธีที่เลือกใช้ ลองมาดูรายละเอียดดีกว่าครับ

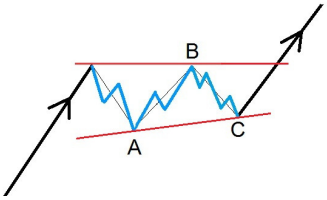

- เทรดด้วยรูปแบบราคา Ascending Triangle

จะพบว่านักลงทุนกลุ่มนี้ จะเข้าซื้อ เมื่อราคาผ่านแนวต้านด้านบนของรูปแบบไปได้ (ดาวสีแดง) ซึ่งเป็นจุดที่แสดงให้เห็นว่าแรงขายที่เคยกดตลาดไว้ในระดับราคานี้ได้หมดไปแล้ว ซึ่งจะหา*ราคาเป้าหมาย*โดย วัดจากจุดที่เบรคขึ้นไปเป็นระยะเท่ากับระยะจากปลายคลื่น A ขึ้นไปหาเส้นแนวต้าน (เส้นสีม่วง)

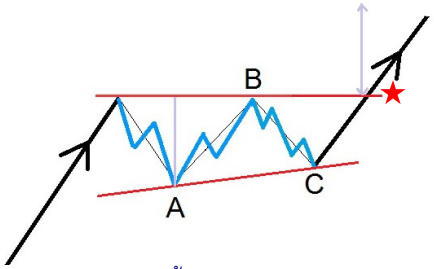

โดยนักลงทุนอาจตั้ง*จุดจำกัดขาดทุน* โดยกำหนดไว้ใต้เส้นแนวต้านเล็กน้อย

- เทรดด้วยรูปแบบ Irregular Correction

นักลงทุนกลุ่มที่นับคลื่น เมื่อเห็นปลายคลื่น B ซึ่งขึ้นมาเสมอกับจุดเริ่มของคลื่น A ก็จะนับจำนวนคลื่นย่อย เพื่อหาการจบของคลื่น C เนื่องจากไม่ทราบได้ว่าจะเป็นแบบ Flat หรือ Irregular Correction ครั้นพอนับคลื่นย่อยของคลื่น C ได้ครบ 5 คลื่น ก็จะเป็นจุดในการเข้าซื้อ (ดูอินดิเคเตอร์ประกอบด้วย)

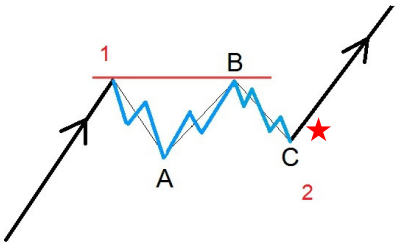

สำหรับ*เป้าหมายราคา*นั้น ก็จะอิงจากคลื่นส่งหรือ Impulse Wave ก่อนหน้า เช่นหากคลื่นก่อนพักตัวเป็นคลื่น 1 และคลื่นปรับตัวที่เพิ่งจบไปเป็นคลื่น 2 ก็จะคาดหวังได้ว่าคลื่นถัดไปเป็นคลื่น 3 ซึ่งความยาวที่คาดหวังของคลื่น 3 นั้น มักจะยาวกว่าคลื่น 1 และเป็นสัดส่วนกับคลื่น 1 ตามตัวเลขฟีโบนักชี (จะมาเล่าเรื่อง สัดส่วนที่คาดหวังของคลื่นส่งแต่ละตัวอีกครั้งหนึ่ง)

สำหรับ*จุดจำกัดขาดทุน* ก็เช่น หากซื้อที่จุดดาวแล้วราคาปรับลงมาต่ำกว่าปลายที่เดิมคิดว่าเป็นคลื่น C ดังรูป

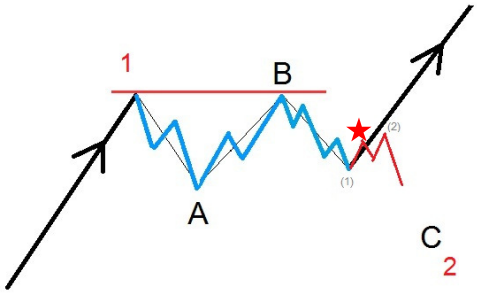

ที่ต้องคัทลอส ออกมาก่อนเพราะคลื่น C ที่คิดว่าจบแล้วนั้น บัดนี้มีโอกาสกลายเป็นคลื่นขยาย ซึ่งจุดดาวแดงที่ซื้อนั้นเป็นคลื่น (2) ย่อยของคลื่น C อีกที ซึ่งยังเหลือคลื่น (3) และคลื่น (5) รอลงต่ออยู่อีก แบบนี้จะทนถือได้ยังไงไหว

ปวดหัวกันหรือยังครับ เอาเป็นว่าเราไปคุยเรื่องคลื่นปรับตัวรูปสามเหลี่ยมกันในฉบับหน้าดีกว่าครับ**...จารย์ตี๋**

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้แต่ไม่ถือเป็นการยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลนั้นๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูโอบี เคย์เฮียน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้จัดทำขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประมาณการณ์ต่างๆที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้นำชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน